

ROMANA

Susan Meier

Ami meg van írva...

Sara Wood

Örökös nő kerestetik

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Linda Susan Meier, 2019 – Vinton Kiadó Kft., 2022

A ROMANA 751. eredeti címe: *Falling for the Pregnant Heiress* (Harlequin Mills & Boon, Romance)

• Magyarra fordította: Várnai Péter

© Sara Wood, 1996 – Vinton Kiadó Kft., 2022

A Romana 752. eredeti címe: *Amber's Wedding* (Harlequin Mills & Boon, Romance)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2012)

• Magyarra fordította: Szabó Júlia

Nyomtatásban megjelent: a ROMANA 751-752. számában, 2022

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-565-7

• Kép: Shutterstock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2022

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-1-781-4351; e-mail cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Susan Meier

Ami meg van írva...

1. FEJEZET

Sabrina McCallant általában megnézték az emberek. Kék szemével, szőke hajával és formás domborulataival tökéletes látványt nyújtott. Ráadásul okos és kedves is volt, a modora kifogástalan, így aztán nem csoda, hogy Trent „Ziggy” Sigmund magában mindig bombázónak nevezte.

Ma azonban másmilyennek tűnt, mint egyébként. Ezen az augusztusi napon Sabrina volt az egyik koszorúslány a bátyja, Seth esküvőjén. A szertartás éppen befejeződött, Sabrina a templom egyik padsorában épp arra várt, hogy odahívják a hivatalos esküvői fotózáshoz a násznéppel együtt, ám szétszórtnak, idegesnek tűnt. A frizurájából kicsúszott tincset sem dugta vissza.

Trent éppen ezért nem tudta levenni róla a szemét. Seth és Harper esküvőjén ő Sabrina kísérelője, ezért mellette kell lennie, ha majd a fotózáshoz szólítják őket, és most zavarta a lány nyugtalansága. Nem azért nézte meg alaposan, mert vonzónak találta, valójában nem is volt az esete. Az ő ízléséhez képest túlságosan tökéletes. Makulátlan. Neki viszont inkább egy kis vadság jön be a nőknél: kócos haj a párnán, álmos pillantás, kopott tornacipő...

Sabrinával azonban valami nincs rendben, ő pedig a kísérelőjeként felelősnek érzi magát érte, a bátyja legjobb barátjaként pedig még inkább. Egyetemista korukban Sethtel közösen béreltek egy lepusztult kis lakást, és pincérkedéssel tartották el magukat. Megosztottak a pénzen és az ennilalón. Fejből tudták a buszok és a metró menetrendjét, és kölcsönösen bátorították egymást, amikor az egyikük szemet vetett egy lányra. Seth egy időre szakított ugyan a családjával, Trentet mégis Jake, a másik McCallan fiú segítette hozzá a kapcsolatai révén az első állásához. Ott tanulta meg, hogy a megfelelő pillanatban azt tegye, amit kell, és pénzügyi zsenivé fejlődött. Mára már jelentős vagyona tett szert.

Sethtel olyanok voltak ők ketten, mintha testvérek lennének, és Trent természetesen tudta, hogy nagyon sokkal tartozik a barátjának. Ezért is aggasztotta, hogy Seth hűgát most zavarodottnak látja. A vőlegény túlságosan elfoglalt volt, és Jake-et, Seth és Sabrina bátyját is lekötötte a gyereke meg a várandós felesége. Egyedül Trentnek tűnt fel, hogy Sabrinával valami baj van.

Amikor őket is hívták a fotózáshoz, odasietett Sabrinához a templomban. Halványpiros ruhájában csodásan festett, feltűzőt frizurája tökéletes lett volna, ha az a rakoncátlan tincs nem bújta volna ki belőle, de Trent éppen ezért találta még vonzóbbnak. A karját kínálta neki.

A két külön világ, amelyben felnőttek, jobban már nem is különbözhetett volna egymástól. Az a tizenkét év azonban, amelyet Trent egy McCallan mellett töltött, megtanította neki, hogyan kell úriemberként viselkednie.

– Készen állsz a fotózásra?

Sabrina udvariasan mosolyogva belékarolt.

– Igen.

Trent meg akarta jegyezni, hogy Sabrina nagyon elegáns az egyszerű ruhában, amelyet Harper a koszorúslányoknak választott, de végül letett róla. Sabrina ezt ma már számtalanszor hallhatta.

Odaálltak Seth és Harper mellé, és a kamerába mosolyogtak. A fotós biztosan több száz képet készít a jegyespárról, a családról és a vendégekről.

A fotózás után Seth édesanyja, Maureen és Harper szülei is elköszöntek. Ők hazavitték magukhoz Harper kislányát, Crystalt, hogy lefekhessen délutáni alvásra, és kis időre Maureen is le akart dőlni.

Az első palack pezsgőt maga Seth nyitotta ki, és köszönetet mindenkinek, aki eljött, hogy vele ünnepelje élete legboldogabb napját. Aztán a pincérek sietve újabb üvegeket nyitottak ki, és megtöltötték a vendégek poharait.

Trent a bárpultnál állt, és Sabrinát figyelte. A lány elvett egy teli poharat, felemelte, miután Jake, az esküvői tanú pohárköszöntőt mondott, és úgy tett, mintha inna egy kortyot. A pohara azonban még három másik köszöntő után is ugyanúgy tele van, állapította meg Trent a homlokát

ráncolva.

Az ifjú pár a vendégek közé vegyült, és harapnivalókat szolgáltak fel. Az idő gyorsan repült.

Trent egyszer csak azt látta, hogy a többiek már indulnak a Waldorf Astoriába a fogadásra, és sietve keresni kezdte Sabrinát. Amikor megtalálta, a lány nagyon maga alatt volt. Arra a nőre, aki egy közhasznú szervezetet vezet, és induló vállalkozásokat tesz sikeressé, ez egyáltalán nem volt jellemző. Ráadásul egész idő alatt egy kortyot sem ivott, és Trent halkán füttyentett, amikor mindebből levonta a következtetést.

Sabrina, ameddig csak lehetett, kitartott Seth és Harper mellett. Amikor Ziggy odament hozzá, meg tudta volna fojtani. Egyedül akart lenni, gondolkodni, de a bátyja legjobb barátja, egyben az ő mai kísérője mintha folyton a közelébe akart volna lenni. Akár azt is hihette volna, hogy kiszemelte magának, de Sabrina tudta, hogy erről szó sincs. Ziggynek a rakoncátlan hajú fiatal nők a gyengéi.

A férfi amúgy neki sem volt az esete, bár azt el kellett ismernie, hogy nagyon jóképű. Fekete fürtjei az inge gallérját verdesték, sötét szemét sűrű pillák árnyékolták. Az életmódját azonban Sabrina túlságosan lazának tartotta. A félhomályos dzsesszkocsmákat kedveli, és szeret néhány üveg sörrel felszerelve horgászni valamelyik tónál. Legalább háromnál saját háza is lehet, Sabrina akár fogadni is mert volna rá.

Soha nem szokta meg, hogy Trentnek szólítsa Ziggyt, ahogy a bátyja több mint húsz éven át hívta. Tudta ugyan, hogy a férfi ma már Trentnek hívatja magát, de úgy gondolta, a Ziggy sokkal jobban illik a nyegle milliomoshoz.

Senki sem akar együtt lenni egy férfival, akit Ziggynek hívnak. Egy magafajta komoly üzletasszony a legkevésbé. Tekintélyes nonprofit szervezetet vezet, nyilvános szereplései nagy mértékben befolyásolják, sikerül-e adományokat és támogatókat szereznie azoknak az embereknek, akik hozzá fordulnak az ötleteikkel.

Ziggy besegítette Sabrinát a fekete limuzinba, és ő udvarias mosollyal köszönetet mondott neki.

A sofőr beült a kormány mögé. Ziggy megnyomott egy gombot, mire üvegfal emelkedett a sofőr és az utastér közé.

– Jól vagy?

– Tessék? Igen, persze.

– Van valami, amiről beszélni szeretnél?

Sabrina vetett egy oldalpillantást a férfira.

– Nincs.

– Pedig mintha szükséged lenne valakire, akinek a vállán kisírhatsz magad, vagy legalább tanáccsal szolgálhatna neked.

Sabrina elszántan megőrizte a tartását. Ziggy még csak nem is sejtheti, hogy ő terhes!

Csak ma reggel tudta meg. Egy zúrós hét, amikor egyedül érezte magát, elég volt ahhoz, hogy elrepüljön Pierre-hez Párizsba, bár a múlt hónapban közös megegyezéssel szakítottak. Együtt töltöttek egy gondtalan hétvégét, és ennek eredményeképpen ő most gyereket vár...

Amikor visszarepült New Yorkba, úgy tűnt, hogy Pierre szomorú, mert el kell válnia tőle. Annyira azonban mégsem volt az, hogy azóta egyszer is felhívja őt. Ami egyébként nem is baj. Ő nem hisz a szerelemben, és amikor Pierre négy éve kikezdett vele, csak azért ment bele a viszonyba, mert tudta, hogy nem rejt magában veszélyt. Pierre nagyszerű és szenvedélyes művész, és mert sok minden közös bennük, jól érezték magukat együtt. A férfi azonban olyan házasságból született, amely még Sabrina szüleinek a házasságánál is boldogtalanabb volt. Pierre ezért eltökélte, hogy mindazt, amit a gyerekkorában nélkülözött, pótolni fogja. Mégpedig úgy, hogy megszerzi magának, amit akar. Azt is megfogadta, hogy soha nem nősül meg, és nem lesznek gyerekei. Sabrinának ez tökéletesen megfelelt így, ezért aztán semmire sem kötelező távkapcsolatot folytattak, amelyet egyikük sem bonyolított azzal, hogy szerelemről beszélt volna.

Most pedig terhes.

És akkor mi van? Szakítottak, Pierre nem akar gyereket, ő pedig hosszú távú kapcsolatot. Minden

ugyanolyan, mint korábban volt. Sabrina legalábbis így gondolta. Csak az a baj, hogy idő hiányában nem tudott mindent alaposan átgondolni. Amióta elvégezte a terhességi tesztet, egyetlen nyugodt perce sem volt, és az idegei már kezdtek pattanásig feszülni. Persze, meg akarja ünnepelni a bátyja nagy napját, de közben haza is szeretne menni, hogy szabad folyást engedjen a könnyeinek.

Az sem biztos, hogy nem örömkönnyekeket hullatna. Pedig mindig is akart gyereket. Mindig is úgy képzelte, hogy a fiával vagy a lányával ugyanolyan szoros kapcsolata lenne, mint neki van az édesanyjával. Lejárna a babával a parkba, később megkeresné a gyerekének a legjobb iskolákat, és talán még egy kutyát is beszerezne. Mindezt azonban csak későbbre tervezte.

– Jól vagyok – ismételte meg.

– Oké. Akkor tartsd meg magadnak a titkaidat!

Sabrinának valóban nem a terhesség volt az egyetlen titka. A temperamentumos, briliáns Pierre egyike azon keveseknek, akik tudják, hogy a Sally McMillan művésznév Sabrina McCallant rejti. Amikor először és egyben utoljára a saját nevén állította ki a festményeit, a legtöbben azért vették meg őket, mert az ő időközben elhunyt apjánál akarták behízelegni magukat.

Sabrina közel járt ahhoz, hogy végleg felhagyjon a festéssel, az édesanyja azonban akkor azt javasolta, keressen magának művésznevet, és ez bevált. A művészete ma már önmagáért beszél. Ezt azonban Ziggy nem tudhatja. Seth, Jake, Harper és Avery igen, de a lány titkát egyikük sem árulta el, mert tudták, milyen sok forog kockán a számára. Ziggy biztosan csak blöffölt.

– Lehet, hogy éppen neked van szükséged jótanácsra.

A férfi felnevetett, és Sabrina felvonta a szemöldökét.

– Kiállná egyáltalán a céged egy szakember átvilágítását?

– A cégem semmilyen átvilágítást nem állna ki. Nekem ugyanis csupán néhány egyszerű elvem van. Mindennap elolvasok öt újságot és néhány blogot. Amint mindent megtudtam, amire szükségem van, felkapom a horgászbotomat, és elutazom egy tóhoz, vagy elrepülök Spanyolországba, és egy időre mindent elengedek. Néhány nap után pedig vagy újra aktivizálok magam, vagy mindent annyiban hagyok.

– Ezt aligha lehet vállalatvezetésnek nevezni.

– Nem ezt mondtam éppen?

A kocsisor közben megérkezett a Waldorf Astoriához. Portások siettek oda, hogy az érkezőket kiséghessék az autókból, és a jegyespárt bekísérjék a szállodába. Sabrina és Ziggy a négyemeletnyi magas bálterembe ment, amelyet a fali lámpák halvány, romantikus fénybe borítottak. A falaknál hosszú, négyszögletes asztalok álltak, a táncparkettet pedig kerek kisasztalok vették körül.

– Nagyon szép – dűnnyögte Sabrina.

Trent körbenézett.

– A családot tudja, hogyan kell bulit rendezni.

Sabrinát felbosszantotta a megjegyzés.

– Ez nem buli, hanem esküvő.

– Micsoda különbség! – gúnyolódott Trent.

– Partit négy fickó is rendezhet egy láda sörrel. Mi viszont azt ünnepeljük, hogy a bátyám és a felesége megtalálta az igaz szerelmet.

Trent gunyoros mosolyra húzta a száját.

– Vérbeli romantikus vagy.

Sabrina kis híján hangosan felnevetett. Még hogy ő? Éppen ellenkezőleg! Úgy gondolja, hogy a romantika és a szerelem illúziója csakis gondokat okozhat. Ő soha nem engedné meg magának azt a gyengeséget, hogy szerelmes legyen.

– Nem vagyok romantikus. Te is ismered a családom problémáit. – Sabrina apja rendszeresen félrelépett, az édesanyja pedig a három gyerekkel állandó félelemben élt a családfő sűrűn változó hangulata miatt. – Nem hittem volna, hogy a bátyáim valaha is megházasodnak.

Trent bólintott.

– Én sem hittem.

Sabrina kihúzta magát, de magas sarkú cipője ellenére így is éppen csak Trent orráig ért. Meglepte,

hogy ez egyáltalán feltűnt neki, miközben sok minden máson kellene gondolkodnia.

– Persze hogy igazam van. Ha megbocsátasz, kimennék a mosdóba. Kíséret nélkül.

Trent felnevetett, Sabrina pedig otthagya, hogy elkezdjen rendet teremteni a fejében. Először is: akarja ezt a gyereket. A szülei borzalmas házassága miatt megfogadta, hogy soha nem köt házasságot, gyereket azonban mindig is akart. Ez nem változott a váratlan terhesség miatt, csak az időzítés lett más. Mindenesetre alig várja, hogy anya legyen...

Másodszor: beszélnie kell Pierre-rel, aki valószínűleg rémülten azt mondja majd, nem akarja, hogy köze legyen a gyerekhez. Ezzel nincs is baj, mert Sabrina mindig csak szeretőt látott benne, nem a születendő gyermekei apját. Nem fél attól, sőt kifejezetten örül neki, hogy egyedül fogja felnevelni a gyereket. Az édesanyjának és a bátyjainak majd csak akkor mondja el, hogy terhes, ha már beszélt Pierre-rel. Úgyhogy Párizsba kell utaznia.

A fényűző női mosdó tükreben ellenőrizte a sminkjét. Most, miután összeszedte magát, újra úgy festett, mint mindig. Mint egy igazi hölgy, akinek az édesanyja nevelte, ő pedig tökéletesen alakította a szerepet.

Miután visszament a bálterembe, meglátta Trentet, és gyorsan az ellenkező irányba indult. Odasétált Harperhez, aki roppant elegáns volt egyszerű selyemruhájában. Fekete haját rövide vágatta, ami nagyon jól állt neki, és boldogság sugárzott a kék szeméből.

– Tehetek valamit a menyasszonyért?

Harper megölelte.

– Köszönöm, nem. Minden rendben, csak remélem, hamarosan kapunk enni. Farkaséhes vagyok.

– Enned kellett volna a falatkákból. Nagyon finomak voltak.

– Meg akartam őrizni az étvágyamat a Wellington bélszínhez.

Jake beszéde közben Trent odament Sabrinához, és az asztalukhoz kísérte. Jake éppen bemutatkozott, és bemutatta a feleségét, Averyt is, aki odalépett mellé az emelvényre. Aztán Sethről és Harperről beszélt, a teremben pedig viharos taps tört ki.

Sabrina szemébe könny szökött a sógornői iránt érzett hálától. Hálás volt nekik, mert megtanították a bátyjait hinni a szeretetben és a boldog életben.

Harper végül megkapta a Wellington bélszínt. Vacsora közben Ziggy végig vagy Sabrinával, vagy az édesanyjával beszélgetett, aki tőle balra ült. Nagyon rendesen viselkedett, és Sabrina már megbánta, hogy olyan nyers volt vele. Egyébként senkivel sem szokott gorombáskodni. Ziggyben azonban ma volt valami, ami ezt váltotta ki belőle. Talán mert frakkot visel, és nagyon izgatón fest benne, de azért is lehetett, ahogyan megkérdezte tőle, nyomja-e valami a szívét. Sabrina nem tudta, mi az igazság. A hormonjai mindenesetre megkergültek, és emiatt a viselkedése is megváltozott. Most azonban, miután kitalálta, mit akar tenni, újra a régi lehet.

A zenekar bejelentette az ifjú pár nyitótáncát. Utána egy lassú számot kezdtek játszani, és a többi vendéget is táncra biztatták. Sabrina mélyeket lélegzett. Ziggy átkarolta a derekát, ő pedig a vállára tette a kezét. Az izmos vállára... Sabrinát ez meglepte. Pierre magas és vékony volt, és ő váratlanul megborzongott attól, hogy egy kidolgozott testű férfihoz ér hozzá.

– Edzőterembe jársz?

Trent felvonta a szemöldökét.

– Tetszenek az izmaim?

Sabrina a szemét forgatta.

– Te soha nem tudsz komoly maradni?

– A limuzinban megpróbáltam, de te nem akartad.

– Nem komoly voltál, hanem kíváncsi.

– Már megint a szavakon lovagolsz, és ez senkin sem segít.

A zene gyorsabb lett, és Trent lendületesen megforgatta Sabrinát. A lány tudta, hogy ez butaság, a mozdulattól mégis jobb lett a hangulata, és felnevetett.

– Na látod, ezt akartam hallani. A nevetésedet.

Sabrina a fejét ingatta.

– Furcsákat mondasz.

– Nem. Csak mi ketten nagyon különbözőek vagyunk.

A lány egyetértően bólintott.

– Én mégis szeretnék segíteni neked, bármi aggaszt is.

Sabrina most már nem próbálkozott a tagadással.

– Nem tudsz segíteni nekem – felelte.

Az őszintesége meglepte Trentet. Ez azt jelenti, hogy a lány bízik benne. Neki még soha nem volt alkalma arra, hogy valódi szívességet tegyen Sethnek. Ha tehet valamit annak az embernek a húgáért, aki segített neki abban, hogy elinduljon a karrierje, és sikeres legyen, hát ő készen állt rá.

– Biztos vagy ebben?

Sabrina elfordította a tekintetét.

– Igen – mondta, aztán a táncosa szemébe nézett. – Meg tudsz őrizni egy titkot?

– Igen – felelte Trent habozás nélkül.

– Nem segíthetsz, mert nem tehetsz semmit azellen, hogy terhes vagyok.

Trentnek kellett hozzá egy-két pillanat, hogy megeméssze, amit hallott.

– Van három házam az USA-ban, egy lakásom Spanyolországban, és egy jachtom is, ahová elvonulhatsz, ha egyedül szeretnél lenni. Ha mást nem is tehetsz azért, hogy segítsék neked, olyan helyet legalább kínálhatok, ahol nyugodtan gondolkodhatsz.

Sabrina viszonzta Trent pillantását.

– Semmin sem kell gondolkodnom. Franciaországba kell mennem, hogy beszéljek a gyerek apjával. A családom magángépét azonban nem használhatom, mert akkor tudnák, hová repülök, és azt nem akarom. – Sabrina az ajkába harapott. – Most még legalábbis nem. Előbb a gyerek apjával kell beszélnem, csak aztán a családommal.

– Három repülőm is van – mondta Trent.

Sabrina kék szemében reménykedés jelent meg.

– Kölcsönadnál egyet?

– Természetesen.

Mire a szám véget ért, a lány reménykedése kétkedésbe csapott át.

– És megtennéd, hogy Sethnek semmit sem mondasz?

Trent úgy tett, mintha cipzárt rajzolna a szájára.

– Hallgatok, amíg nem beszéltél a családdal. Mikor van szükséged a repülőre?

– Ma éjszaka.

– Ilyen hamar?

– Le akarom tudni a dolgot, hogy aztán a jövőbe nézhessek.

Trent zsebre dugta a kezét.

– Oké. Máris odaadnám neked a kulcsot, de a pilótámnál van.

Sabrina felnevetett, és megölelte Trentet. A férfit váratlanul érték az érzések, amelyek egyszeriben átjárták. A legerősebb a melegség volt. Talán csak azért, mert valami jót tesz... Az egészen biztos, hogy nem vonzódik Sabrinához. Nem az esete. Hogy erre miért kell emlékeztetnie magát, arról sejtelve sem volt. Mégis kellett. Kétszer is.

Sabrina várt, amíg Seth és Harper este tíz körül hazaindult. Miközben ő is elbúcsúzott az édesanyjától, Jake-től és Averytől, Trent megszervezte a repülést Párizsba. Aztán a forró augusztusi éjszakában kocsiba ültek, hogy Sabrina lakásához menjenek a Park Avenue-ra.

– Nem kell bejőnnöd – mondta Trentnek, aki kiszállt vele a limuzinból. – Csak egy percre van szükségem.

– Hogy becsomagolj? – Trent felnevetett. – Tudom, mit szoktál viselni. Alighanem csak a cipőiddel megtelik egy bőrönd.

A megjegyzése arról árulkodott, hogy sznobnak és elkényeztetettnek gondolja. Sabrina sértetten indult be a házba.

– Annyira azért nem vagyok finnyás.

Valóban nem volt az, de tartania kellett magát egy bizonyos színvonalhoz. Az édesanyja újra

meg újra a fejébe verte: „Úrinő vagy. Viselkedj, öltözködj és beszélj is úgy!”

Együtt léptek be az előcsarnokba. Trent hangosan felsóhajtott. Sabrina nem tudta, hogy azért-e, mert a légkondicionálás miatt itt szinte fagyos a levegő, vagy mert kényelmetlenül érzi magát a sértő megjegyzése miatt.

– Nem erre céloztam. Csak annyit akartam mondani, hogy mindig nagyon jól öltözött vagy.

Sabrina kicsikart magából egy mosolyt. Oldalán a férfival zavarodottan a lifthez ment, és elindította a kulcskártyájával.

– A legfelső emelet a tiéd?

– Nem, viszont kétszintes a lakásom.

– Klassz. Időnként még mindig jobban szeretem a kevesebb luxust.

Sabrina tudta, mire gondol a férfi, mert Seth elmesélte neki, hogy Ziggy munkáscsaládból származik. Az egyetem elvégzése után felmondta azt az állást, amelyet Seth szerzett neki, és befektetésbe kezdett. Bátorságra vallott, hogy otthagyott egy biztos munkahelyet, és az ösztöneire bízta magát. Lehet, hogy ezt el kellene mondanom neki, gondolta Sabrina, és különös érzés fogta el, de megcsóválta a fejét. Most arra kell koncentrálnia, hogy becsomagoljon, Franciaországba repüljön, és beszéljen Pierre-rel. Mert anya lesz!

Elképzelte, hogy ugyanúgy tartja majd a parányi babát a karjában, mint Avery a kis Abbyt közvetlenül a születése után. Alig várta, hogy életet adhasson egy gyereknek. Átmelegedett a szíve, és szeretett volna szabad folyást engedni a könnyeinek. Az örömkönnyeinek.

Miután felérve kiszálltak a liftből, kikapcsolta a riasztót a lakása ajtaján, és bementek egy tágas, amerikaikonyhas helyiségbe, amelyben étkező és három ülőgarnitúra kapott helyet.

Sabrina mosolyogva Ziggy felé fordult. Már eldöntötte, melyik helyiség lesz a gyerekszoba, a vendégszobát pedig játszószobává alakítja át.

– Köszönöm, hogy használhatom a repülődet, de most már elengedlek. Miután visszajöttem, kifizetem a repülés költségeit.

Trent oldalra hajtotta a fejét.

– Komolyan azt képzelted, hogy csak úgy rád bízom a repülőmet?

– Akkor...?

A férfi felnevetett.

– Veled megyek. A legjobb barátom húga vagy, és még terhes is. Nem hagyom, hogy egyedül repüld át az Atlanti-óceánt. És ha rosszul leszel, ne adj' isten, elájulsz? Mindenesetre nem hiszem, hogy az első három hónapban okos lenne egyedül repülnöd.

– Nem szorulok segítségre.

– Ezt nem is állítottam. Csupán óvintézkedés, hogy elkísérlek.

Sabrina szívesen ellenkezett volna, de mielőbb Párizsban akart lenni. Későre jár, mind a ketten fáradtak, és valószínűleg végig aludni fognak a repülőn. Mielőtt még Ziggy a frakk helyett megfelelő öltözetet vásárolhatna magának Párizsban, ő már Pierre-nél lesz, és elmondja neki, hogy gyereket vár tőle. A szeretője erre nyilván közölni fogja, hogy nem akar gyereket, és ez rendben is lesz így. Csak azért akar beszélni Pierre-rel, mert úgy gondolja, joga van tudni a gyerekről. Utána visszamennek a repülőtérrre, és hazarepülnek. Egy szó, mint száz: semmi értelme, hogy most vitatkoznai kezdjen Ziggyvel.

– Oké, akkor gyere velem Franciaországba! A repülőn amúgy is csak aludni fogunk.

– Tudom. Mindig éjszaka repülök.

Sabrina bement a hálószobájába, és éppen csak annyi holmit csomagolt be, amennyire az utazáshoz és egy teljes napra szüksége lesz Párizsban. Amikor visszament a nappaliba, Ziggy az ablaknál állt, és Manhattan látképét nézegette. A frakkját levette, és felhajtotta az inge ujját.

Sabrina tekintete a férfi izmos karjára siklott. A csokornyakkendőjétől is megszabadult, és kigombolta az ingén a legfelső gombot. Most egyszerűen csak egy fekete nadrágot és fehér inget viselő férfi volt.

Trent elvette Sabrinától a bőröndöt.

– Kész vagy?

A lány felvette a retiküljét.

– Igen.

A repülőútra farmernadrágot, barackszínű pólót és barna szandált vett fel. Hosszú szőke haját gyorsan kikéféltte, és most lágy hullámokban omlott a vállára. Amikor Ziggy tekintete tetőtől talpig bejárta, izgató bizsergés futott végig rajta. Egyszeriben rádöbbsent, mi a baj. Vonzódik a férfihoz! Legalábbis bizonyos módon. Elvégre tagadhatatlanul jól fest...

Sabrina elfojtotta a furcsa érzését, és az ajtóhoz ment.

– Indulhatunk.

A limuzin egy magánreptérre vitte őket. Trent gépe kisebb volt, mint a McCallan családé, a berendezése azonban fényűző és kényelmes: négy krémszínű, fekvőhelyé alakítható ülés és két kék fotel alkotta egy hatalmas tévéképernyő előtt.

– Abban vannak párnák és takarók – mutatott Ziggy egy szekrényre.

Sabrina ledobta a táskáját az egyik ülésre.

– Nagyszerű! Holtfáradt vagyok.

– Én is.

Trent az egyik kék tévéfotelba ült le, Sabrina pedig az egyik lehajtható ülésen helyezte magát kényelembe. Örült, hogy a férfi nincs túl közel hozzá, és nem zavarhatja össze. Miután leengedte a háttámlát, szinte azonnal elaludt. Azt álmodta, hogy ikrei születtek. Amikor lement velük a parkba, Ziggy is velük volt egy nagy, bozontos kutyával. A pórása időnként beleakadt a babakocsi kerekeibe.

Sabrina felriadt álmából, és azt látta, hogy már leszálltak Párizsban. Az álmát azzal magyarázta, hogy Ziggy az esküvő alatt végig a nyomában volt. Felkelt, és a neszesszerével egy ajtóhoz ment, amely mögött a fürdőszobát sejtette. Közben se jobbra, se balra nem nézett, hogy kerülje a szemkontaktust a férfival, ha netán ébren van. Minél előbb kikerül innen, annál nagyobb az esély arra, hogy egyedül mehet Pierre-hez. Csak gyorsan megmosakszik, pólót cserél, és kisminkeli magát. Közben kitalálja, hogy mit mondjon Pierre-nek.

Kinyitotta a fürdőszoba ajtaját, és elállt a lélegzete. A kis helyiség közepén Ziggy éppen áthúzta a fején a pólót. Sabrina pillantása izmos mellkasra és kockahasra esett.

Ez itt Trent! Sabrina eldöntötte, hogy soha többé nem fogja Seth egykori diáktársát Ziggynek nevezni. A szíve vadul kalapált, és gyorsan megfordult.

– Elnézést.

– Semmi baj, már kész vagyok. – A férfi kiment a fürdőszobából, és egy táskát vett ki a szekrényből. – Nem szeretnék gyűrött frakkban járni Párizsban.

– Honnan van az a táska?

– Mindig tartok egyet az irodámban. Amíg te csomagoltál, a személyi asszisztensem kihozta a repülőtérré.

A férfi szürke pólóba bújt, amely megfeszült széles mellkasán. Sabrina erőnek erejével levette róla a szemét.

– Nem jöhetsz velem Pierre-hez – jelentette ki.

– Már mondtam, hogy a legjobb barátom hűgát nem engedem egyedül menni valakihez, akivel azt fogja közölni, hogy apa lesz. Senki sem tudhatja, hogyan fogadja majd a hírt.

– Biztosan nem fog megütni.

– Ez egészen biztos. Ugyanis nem fogom megengedni, hogy odáig fajuljanak a dolgok.

Az izgató bizsergés, amely Sabrinát előző este elfogta, újult erővel jelentkezett, amikor Trent komolyan nézett rá a fekete szemével.

– Nem jöhetsz velem – ismételte meg, minden akaraterejét mozgósítva. – Ez magánügy.

– Értem.

Trent arcára csalódottság ült ki, és Sabrina izgatottsága jóleső melegségnek adta át a helyét a szívében attól a gondolattól, hogy a férfi felelősnek érzi magát érte.

– Nem lesz semmi baj. Pierre majd közli, hogy nem kér az apaságból, én pedig azt, hogy nekem ez tökéletesen megfelel. Aztán visszajövök New Yorkba, és felnevelem a gyermekemet. Egyedül.

Trent a lányra meredt.

– El sem mondd majd a fiadnak vagy lányodnak, hogy ki az apja?
– Természetesen elmondom, de Pierre nem akar majd szerepet játszani az életében. Nem vagyok szörnyeteg. Bármikor meglátogathatja a gyereket, amikor New Yorkban van, bár alighanem azt sem szeretné.

Trent halántékán lüktetni kezdett egy ér.

– Nem akarja majd látni a gyerekét?
– Pierre önimádó. Azt mondta, hogy nem akar gyereket, és ezen bizonyára az én terhességem sem változtat.

Trent a fejét ingatta.

– Nem tudhatod. Láttad, mi történt Jake-vel. Szinte beleőrült, hogy Avery teherbe esett tőle, most pedig már nem tudna Abby nélkül élni. Seth pedig megrögzött agglegény volt, amíg Harper nem lépett be az életébe a kis Crysallal.

– Jake-nél és Sethnél volt is erre remény.
– Nem, nem volt. Apátok miatt egyikük sem akart tartós kapcsolatot, és nem hitték, hogy jó apák lehetnének. Aztán mégis vállalták a kockázatot.

– De egyikük sem szeszélyes művész, mint Pierre.

– Szeretted őt?

– A viszonyunk elsősorban azon alapult, hogy mind a ketten szeretjük a festészetet. És hasonló tapasztalatokat szereztünk gyerekkorunkban. Pierre nem olyan férfi, akibe értelmes nő beleszeretne.

Trent szeme elkerekedett.

– Ejha!

– Csak azt akarom mondani, hogy volt együtt néhány szép évünk, de semmi komolyat nem akartunk egymástól. Hidd el, mindent alaposan átgondoltam.

– Mindent biztosan nem. Valamikor te is férjhez akarsz majd menni, és a gyereked mostohaapát kap. Nekem is az van. A féltestvéreimnek csodás apja volt, velem azonban soha nem tudott összebarátkozni. Számára én mindig édesanyám első férjének a fia maradtam, nem a saját húsa és vére.

Sabrinát meglepte, hogy Trent ilyen személyes dolgot árult el magáról, és elképzelte az egykor oly elveszett kisleányt.

– Ez borzalmasan hangzik.

– Annyira nem volt rossz. A mostohaapám igyekezett, ahogyan én is, de valódi kapcsolat soha nem lett közöttünk.

A lány mindig is azt hitte, hogy Ziggy szerető, összetartó munkáscsaládban nőtt fel.

– Ma már jobb a helyzet?

– Attól függ, mit értesz ezen. Amióta elköltöztem otthonról, anyám, mostohaapám és a testvéreim összetartó kis közösséget alkotnak. Egyre jobban kirekesztve éreztem magam. Amikor vagyonra tettem szert, vettem nekik egy házat, és ezzel megbántottam a mostohaapámat. Nem fogadta el, és azt vetette a szememre, hogy különbnek tartom magam, mert időközben meggazdagodtam. – Trent megrántotta a vállát. – Ezért ma már távol tartom magam tőlük.

Sabrina nem tudta, mit mondjon. A férfi megerősítette abban a döntésében, hogy soha nem megy férjhez. Ha a szülei házassága nem lett volna elég riasztó példának, épp elég rémtörténetet hallott a magániskolában a barátnőitől, akiknek a szülei csúnya válási háborút vívtak. Ő soha nem tenné ki ilyesminek a gyermekét.

Trent elkapta Sabrina pillantását.

– Csak azt próbáltam elmondani neked, pontosan tudom, mit választanék, ha egy mostohaapa és egy igazi apa között kellene döntenem.

Sabrina a férfira nézett. Nem tűnt feldúltnak, inkább beletörődőnek, de a történetét ő ettől még szomorúbbnak gondolta.

– Jól van – mondta Trent, miután a lány egyre csak hallgatott. – Csináld meg a hajad, vagy amit

kell, én pedig várok.

A lány bement a fürdőszobába, megmosta az arcát, és tiszta ruhába bújt. Sejtette, mit fog mondani Pierre, de többféleképpen is viselkedhet. Mutatkozhat erősnek és magabiztosnak, vagy szelédnek és kedvesnek. Lehet tárgyszerű is, mint egy ügyvéd, aki tényeket tesz terítékre. Mindegyiknek van előnye, és Sabrina még akkor sem választott a lehetőségek közül, amikor kijött a fürdőszobából.

Trent asszisztense gondoskodott róla, hogy a repülőtéren limuzin várja őket. A sofőr kinyitotta nekik az ajtót, és Sabrina megadta neki Pierre címét. Miután odaértek, Trent kiszállt vele a kocsiból. Sabrina a férfi mellkasára tette a kezét. Az érintéstől olyan erős bizsergés fogta el, hogy majdnem felnyögött, de elfojtotta a zavarba ejtő érzést.

– Innentől már az én magánügyem.

– Legalább azt engedd meg, hogy felkísérjelek, amíg kiderül, milyen hangulatban van Pierre. Ha értelmesen viselkedik, magatokra hagylak titeket.

Sabrina nem tartotta elképzelhetetlennek, hogy Pierre indulatosan fogadja a hírt. Akkor pedig jól jöhet, ha mellette van egy magas, izmos férfi.

– Jól van, egy-két percig maradhatsz – válaszolta, és nagyot dobbant a szíve, amikor Trent elmosolyodott.

Nem értette, miért nem vette észre eddig, milyen ellenállhatatlan a férfi a rakoncátlan hajával és a csábos mosolyával.

Beléptek a kapun, és a második emeletre indultak. A ház látott már jobb időket is, de Pierre kevesebbet keresett a képeivel, mint Sabrina. Nem szívesen gondolt arra, milyen dühös volt a férfi, amikor az utolsó közös kiállításukon az ő képeit többen vették meg, mint a férfiét. Közben ő nem is a festésből él, hanem a nonprofit szervezeténél kapott fizetéséből és a számára nyitott vagyonkezelői alap kamatjaiból.

Pierre lakásának az ajtaja előtt megpróbálta elfojtani a remegését, mielőtt megnyomta a csengőt. Aztán még egyszer megnyomta, mert semmi sem történt. A harmadik csengetésre is csak egy másik lakás ajtaja nyílt ki, és Pierre szomszédja, a sötét hajú Danielle nézett ki rajta, akivel Sabrina néhányszor már találkozott a folyosón.

– Pierre incs itt – mondta.

– Ó! Tudod, hol van? – kérdezte Sabrina.

Danielle nagyot szívott a cigarettájából, és kifújta a füstöt.

– A spanyolországi házában.

Sabrina elképedt.

– Van háza Spanyolországban?

– Augusztus végén mindig odautazik, és többnyire a tél végéig ott marad.

Trent csitítón Sabrina vállára tette a kezét.

– Nem tudja véletlenül a címét? – kérdezte Danielle-től.

– Máris hozom – felelte a szomszéd, aztán bement a lakásába.

Miután visszajött, egy cédulát adott Trentnek, amelyre felírta a címet. A férfi megköszönte a segítséget, aztán Sabrinával lement a lépcsőn. Ott átadta neki a cédulát.

– Veszek magamnak jegyet egy menetrend szerinti gépre – mondta Sabrina. Magában csalódottan nyugtázta, hogy nem eshet túl a dolgon olyan gyorsan, mint remélte. – Nem szeretnék tovább a terhedre lenni.

– Nem vagy a terhemre. Ráadásul van egy lakásom Barcelonában. Elrepülünk oda, elmegyünk vacsorázni, és holnap reggel elutazunk Pierre-hez.

Sabrinát furcsa megkönnyebbülés fogta el. A nyugodt és megfontolt Trentnek mindig van terve, gondolta. Ő mégsem akarta, hogy másra legyen utalva. Sem most, sem máskor.

– Köszönöm, de boldogulok.

– Aligha. Zaklatott vagy, mert nem tudtad, hogy a pasasnak háza van Spanyolországban. Együtt voltatok, de ő nem tartotta szükségesnek, hogy ezt elmondja neked.

Sabrina valóban felindult volt, és nagy levegőt vett.

– Nem voltunk együtt. Más-más földrészen éltünk, csak hétvégéket töltöttünk egymással, néha

együtt elutaztunk valahová, és közösen állítottuk ki a képeinket.

– Értem. Így működnek a távkapcsolatok – mondta Trent.

A válaszával megint sikerült megnyugtatnia Sabrinát, és már nem volt dühös Pierre-re. Spanyolországba azonban segítség nélkül is el tud jutni.

– Figyelj – folytatta Trent, miután hiába várta, hogy a lány válaszoljon –, én repülőgépet és társaságot kínálok neked. Természetesen taxival is kimehetsz a repülőtérre, és várhatsz két napot, mire helyet kapsz egy menetrend szerinti gépen. Az enyém viszont csak néhány mérföldre van innen, és indulásra kész. – Trent megfogta Sabrina kezét. – Barcelonában lakásom van, sok barátom és egy jó kis klubom. Még az is lehet, hogy hamar megszabadulok tőled.

Sabrina elnevette magát. Trent mindig tudja, mit kell mondania, és ő máris jobban érezte magát. Amíg a férfi elmegy abba a klubba Barcelonában, neki végre lesz néhány órája saját magára. Fürdőt vehet, és visszanyerheti a lelki egyensúlyát. Nagyon rosszul érintette, hogy Pierre éveken át elhallgatta előle a spanyolországi házát. Időre van szüksége, hogy megbékéljen ezzel a gondolattal, és Trent éppen erre kínál neki remek lehetőséget.

– Jól van! Menjünk!

2. FEJEZET

Néhány órával később leszálltak egy spanyolországi kis repülőtéren. Onnan kocsival mentek tovább Trent barcelonai lakásához. Miután beléptek, Sabrina levegő után kapkodott. A lakás lenyűgöző volt. Egy régi gyárépületben alakították ki. Az eredeti téglafalakat megtartották, a négy magas, keskeny ablakon beáradó napfény barackszínű klubfotelokra és a velük szemben álló kanapéra esett. Az alacsony, világos fából készült dohányzóasztalon sem könyvek, sem magazinok nem feküdtek. Más személyes tárgy sem volt sehol.

– Ha jól sejtem, nem jársz ide gyakran – mondta Sabrina.

Trent ledobta a kulcsait a makulátlanul tiszta konyhaszigetre.

– De igen, nagyon is.

Sabrina körbenézett. Ő is nagy rendet tartott a lakásában, de azért ott voltak újságok, könyvek és fotók.

– Csak mert ez a lakás olyan... kopár.

Steril és személytelen. Mintha Trentnek nem lenne családja.

– Nem vagyok olyan pasas, aki szereti személyes dolgokkal körülvenni magát.

Sabrina nem csodálkozott ezen. Szomorú lehet, ha az embernek olyan anyja van, akit soha nem hívhat fel, vagy nincsenek testvérei és sógornői, akikkel együtt nevethet.

– Azt találtam ki – mondta Trent, mielőtt még Sabrina a családjáról kérdezhetne volna –, hogy felhívom a személyes bevásárlómat, és küldetek velem magunknak farmernadrágokat, pólókat és valami elegánsabbat is estére.

Hogy fogok én így a fürdőkádban lazítani? – gondolta Sabrina.

– Estére?

– A vacsorához. Enned még neked is kell.

– Oké.

Trent már fel is hívott egy számot.

– Helló, Claudine! Megint Barcelonában vagyok, de váratlanul jött az út, és semmit sem hoztam magammal. Ruhákra van szükségem legalább két-három napra – mondta, aztán egy ideig a választ hallgathatta, s végül felnevetett. – Igen, ez mind kell, és még valami elegáns a vacsorához.

Abból, ahogy beszélt, nyilvánvaló volt, hogy kedveli ezt a Claudine-t. Sabrinát hirtelen féltékenység fogta el, ami meglepte, hiszen semmilyen igényt nem támaszt Trentre.

– Egy barátnőmmel utazom. Neki is ruhákra van szüksége, ugyanannyi időre. – Trent elkapta Sabrina pillantását, és ravasz mosolyra húzta a száját. – Pontosan. Ismered az ízlésemet. Olyan darabokat vegyél neki, amilyeneket a kísérem szoktak viselni.

Sabrina szeme elkerekedett. Tudta, hogy Trent „kísérem” mindig parányi és szűk göncökben jelennek meg. Azok csak vézna nőknek állnak jól. Neki viszont vannak idomai.

– Olyasmit én nem viselek!

Trent úgy tett, mintha semmit sem hallott volna.

– 38-es méret.

Sabrina egy pillanatig elnémult attól, hogy Trent eltalálta a méretét, aztán folytatta a tiltakozást:

– Nem veszem fel, amit valamelyik barátnődnek vennél!

A férfi befejezte a telefonálást.

– Ó, sajnálom, két perccel korábban kellett volna mondanod.

– Ez nem igaz! Szándékosan tetted le gyorsan a telefont.

Trent a kanapéhoz sétált.

– És mi rossz van abban?

– A barátnőidnek zörögnek a csontjai. Nekem viszont vannak domborulataim.

– Valóban, de soha nem mutatod meg őket. Csodásan fogsz festeni, ne aggódj.

– Ezt erősen kétlem.
– Én viszont tudom. Ettől eltekintve nem gondolod, hogy jó móka egy estére más szerepbe bújni? Sabrina a fejét rázta.
– Nem stílusom, hogy másnak adjam ki magam – mondta.
Sok évébe került, hogy tökéletes McCallan lány legyen. Nem fog most szerepet cserélni.
– Éppen erről beszélek. Nem stílusod, hogy csak azért tegyél valamit, mert szórakoztató. De próbálj egy kicsit lazább lenni! Mit számít, ha nem tetszik neked a ruha? Barcelonában senki sem ismer téged, otthon pedig majd kidobhatod.
Sabrina megértette, hogy Trent nem fogja meggondolni magát, és elvette a férfi telefonját.
– Te meg mit csinálsz?
A lány megnyomta a hívásismétlés gombját.
– Claudine? Sabrina McCallan vagyok, Trent Sigmund barátja, akinek ruhákat akar venni.
A férfi felsóhajtott.
– Komolyan jól festenél valamiben, ami...
Sabrina befogta a telefont.
– Ízléstelen? Csiricsáré?
– Csak kissé merész.
A lány hitetlenkedve ingatta a fejét.
– Talán szégyellsz engem?
A férfi felnevetett.
– Valójában kérkedni akarnék veled.
Sabrina visszatartotta a lélegzetét. Kérkedni vele...? Egyszeriben támadt egy ötlete.
– Mi van, ha én meg veled szeretnék kérkedni?
Trent megrántotta a vállát.
– Csak rajta!
Sabrina végigjártatta a tekintetét a férfi lenyűgöző testén.
– Armani legyen! – mondta Claudine-nak. – Antracitszürke öltöny, halványkék ing és ezüstszürke nyakkendő.
Trent fojtott hangot hallatott. Sabrina még hajsütőt és hajszárítót kért Claudine-től, előre is megköszönte a segítségét, aztán letetette a telefont.
– Most majd meglátjuk, ki öltözik úgy, mintha valaki más lenne.
Trent a fejét ingatta.
– Utálom az öltönyöket – mondta, de aztán elvigyorodott. – Vidám lesz az este!

A délutánt azzal töltötték, hogy Barcelonában sétálgattak, és közben haraptak valamit. Sabrina először volt ebben a városban, és lenyűgözte az egyszerű szépsége. Trent valóban sok időt tölthetett itt, mert ismerte a legérdekesebb helyeket, és láthatóan otthon érezte magát.

Amikor hat óra körül visszamentek a lakásba, Claudine beszerzései már ott várták őket. Sabrina végigsimított a fekete szalaggal átkötött, fehér és rózsaszín csíkos dobozokon. Azokra a napokra emlékeztették, amikor az iskolából hazaérve azt látta, hogy az édesanyja vásárolni volt. Ez rendszerint azt jelentette, hogy az apja elutazott, és békés lesz az este.

– Szeretnéd máris megnézni, mit vett Claudine, vagy a vendégszobában fogod felpróbálni a ruhákat?

– Azt hiszem, szükségem lesz néhány percre.

A lány nagyot sóhajtott, aztán mindent bevitt a vendégszobába. A zacskókból és dobozokból két farmer és két rövidnadrág került elő, mert Barcelonában meleg volt. Aztán fehérnemű és egy ruha is, amelynél rövidebbet Sabrina még soha életében nem látott. Azonnal visszament vele a konyhába, és meglengette a falatnyi darabot.

– Ezt nem veszem fel.

– Felpróbáltad?

Sabrina csak nagy sóhajjal válaszolt. Trent kinyitotta az öltöny dobozát.

- Ne felejtse el, hogy nekem meg ebbe kell belekényszerítenem magam.
- Sokszor láttam már rajtad öltönyt.
- Én pedig rajtad ruhát. Ne csináld már! Szórakozzunk egy kicsit ma este!

A férfi komoly tekintete Sabrina eszébe juttatta, hogy Trent gyerekkora nagyon magányos volt, ha félnie nem is kellett. Csak egy kis szórakozásra vágyik.

- Na jó – mondta mogorván. – De miután hazajövünk, ez a gönc a szemébe kerül. Trent megrántotta a vállát.

– Felőlem!

Sabrina bement a fürdőszobába, hogy lezuhanyozzon, rendbe tegye a haját és kisminkelje magát. Miután nem halogathatta tovább, belebújt a kék ruhába, és megnézte magát a tükörben. A látvány, amelyet nyújtott, egyáltalán nem volt borzalmas. Hetente háromszor fitneszterembe jár, úgyhogy nem vézna, és nem kell szégyellnie a testét. A ruha pedig, hogy a fene enné meg Trent ízlését, tényleg jól festett. Nem venné fel, ha az anyjával menne valahová, de egy baráttal...

És ez a barát Ziggy. Sabrina megrázta a fejét. Nem, nem Ziggy, hanem Trent! A felnőtt, szexi Trent. Talán jobban tenné, ha újra Ziggyként gondolna rá, Seth barátjaként, és akkor megszűnne a lelkében a káosz.

Nagy sóhajjal belebújt az ezüstszínű, magas sarkú cipőbe, amelyet Claudine a ruhához választott.

Trent nem hitt a szemének, amikor Sabrina visszajött a nappaliba. Tudta, hogy a lány jól fest majd, és sejtette, hogy Claudine kék ruhát fog választani neki, mert az illik az öltönyhöz, amelyet Sabrina neki javasolt. De ez... A kék valóban Sabrina színe volt, a csillogó anyagot pedig, amely az idomaira simult, mintha ráöntötték volna.

– Olyan vagyok, Ziggy, mint a végzet asszonya.

– Nem. Olyan vagy, mint egy nő, aki szórakozni szeretne a városban. És ne szólíts Ziggynek! – mondta a férfi. – Szeretem, ha Trentnek hívsz – tette hozzá lágyabb hangon.

Sabrina erőltlenül viszonzta a mosolyt. A férfi nem sejtetheti, miért nehéz így szólítania.

Trent körbeforgott előtte az Armani öltönyben.

– És én hogy festek?

– Mint egy férfi, aki elfelejtett nyakkendőt kötni.

Trent szándékosan mondott le róla, és a hőség miatt az inge legfelső gombját is nyitva hagyta. Tánc közben amúgy sem viselne nyakkendőt. Táncolni viszont mindenképpen elviszi majd Sabrinát!

– Mehetünk?

A lány nem mozdult.

– Ha ebben a ruhában kell kilépnem a lakásból, te nyakkendőt fogsz viselni!

Trent beadta a derekát, de leginkább csak azért, hogy Sabrina majd elmenjen vele táncolni. Kicsivel később megérkeztek Barcelona egyik legszebb éttermébe. Miután rendeltek, Sabrina a munkájáról kérdezte Trentet.

– Részvényeket és értékpapírokat vásárolok vagy adok el. Semmi világrengetőt nem teszek.

– Tehetség kell hozzá. – Sabrina a salátája fölött a férfira nézett. – Nem gondoltál még arra, hogy alapítványt hozz létre?

Az elképedés Trent arcára volt írva.

– Miért kellene?

– Nem is tudom. Azért, hogy tegyél valamit a társadalomért. Hogy segíts másokon.

Vacsora közben Sabrina végig üzletről beszélt. Mire felszolgálták a desszertet, Trent okosabbnak érezte magát, de fesztelenebbnek szemernyivel sem.

– Te mindig munkáról beszélsz? – kérdezte.

Sabrina megvonta a vállát.

– Apám vacsora közben mindig üzleti dolgokról beszélt a bátyáimmal. Nekem is természetesnek tűnt.

– Egy pillanat! Minden este üzletről beszélgettek a vacsoránál?

– Nem minden este. Apám időnként nem otthon evett, mert üzleti vacsorán vett részt. A mamám

olyankor játszott velünk, és sokat neveltünk. Ha viszont apám otthon volt, csakis üzletről esett szó.

- És te most úgy gondolod, hogy minden férfi arról akar beszélni?
- Nem csak férfiak, nők is.
- Mindig?

– Sok eredményes beszélgetés étkezés közben folyik.

Trent ezt is elraktározta azok közé az információk közé, amelyeket Seth-től tudott a McCallan gyerekek kiskoráról. Most már valamivel jobban értette Sabrina személyiségét.

– Mi mindenesetre jót táncolunk ma este – mondta, aztán felállt, és hátrahúzta a lány székét.

– Táncolunk?

– Láttam a jótekonysági bálokon, hogy szeretsz táncolni.

Trentnek erről eszébe jutott, hogy Sabrinát soha nem látta Pierre-rel táncolni. Valójában Pierre-t sem látta soha.

– Emlékszel, milyen jól szórakoztál tavaly a párizsi kiállításodon? Sally McMillanként jelenhettél meg, mert a családod Európában nem olyan ismert, mint Manhattanben.

Sabrina szívverése kihagyott egy ütemet. Az egyik bátyja mesélhette el mindezt Trentnek.

– Oké, kinek tekerjem ki a nyakát, Sethnek vagy Jake-nek? Az álnevem titok!

– Seth volt, de csak elszólta magát. – Trent láthatóan kínban volt. – Arról beszélt, hogy nagyszerűek a képeid, és nagyon büszke volt rád Párizsban.

Sabrina szíve átmelegedett. Meglepte, hogy a bátyja elismerően beszélt róla, az pedig még jobban, hogy Trent emlékszik erre, pedig már egy éve történt. Pierre néha még a születésnapját is elfelejtette...

– Igen, Párizsban valóban jól szórakoztam – mondta.

Trent a leglenyűgözőbb mosolyával ajándékozta meg.

– Akkor menjünk el táncolni!

Sabrina egyetértően bólintott, mert ugyanúgy, mint tavaly Párizsban, Barcelonában sem ismerik őt. Senki sem fogja elmondani az anyjának, hogy egyáltalán nem tűnt úrinőnek a falatnyi kék ruciban.

Egyszeriben fiatalnak és gondtalannak érezte magát. Gondtalannak, miközben titokban gyereket vár? Nem tudta megmagyarázni magának, hogy lehet ez, de boldog volt. Igen, elmegy táncolni!

Miután elhagyták az éttermet, Sabrina és Trent a belvárosba indult sétálni. Amint beléptek a klubba, a dübörgő zene beszipantotta Sabrinát, és már csak táncolni akart, megszabadulni a feszültségtől és attól, hogy Pierre-re gondoljon. Ma este másként érezte magát, mint egyébként. Leginkább szexinek, és ennek az új ruha volt az oka. Trent akarta, hogy ezt viselje. A gondolattól borzongás futott végig a hátán.

Trent a klubban egy boksza vezette, amelyben négy ember ült egy félkör alakú asztal körül.

– Sabrina, ők Mateo és Luciana, Valentina és Samuel. Bemutatom nektek Sabrinát, Seth barátom húgát.

Leültek, és beszélgetésbe elegyedtek a többiekkel, bár a hangos zene miatt szinte kiabálniuk kellett. Trent levette a zakóját és a nyakkendőjét, aztán felállt, a kezét nyújtotta Sabrinának, és a táncparketre vezette.

– A barátaidat mintha meglepte volna, hogy itt vagy – mondta Sabrina.

– Nem, beszéltem velük telefonon, és tudták, hogy egy barátnőmmel jövök. Az lepte meg őket, hogy ilyen szép vagy.

– Nem csak szép nőkkel randizol?

Trent felnevetett.

– Akkor ez most randi?

– Nem!

Sabrina feszültségét azonnal oldani kezdte a tánc. Itt senki sem ismeri, nem jelennek meg róla

fotók a bulvársajtóban. Ezért aztán elengedte magát. Trent egy idő után megfogta a kezét, és ő felnevetett, amikor a férfi megforgatta. A szám után Trent visszavezette az asztalukhoz.

– Nagy itt a hőség. Azt hiszem, mindkettőnknek jólesne egy korty víz.

Leültek egymás mellé.

– Csak azért, mert én most nem ihatok sört, neked nem kell vizet innod – mondta Sabrina.

– Nem hittem volna, hogy szereted a sört.

– Nem iszom gyakran, csak forró napokon, grillezéskor, vagy ha kimelegszem a táncról.

Trent ásványvizet rendelt a mellettük éppen elsuhanó pincérnőtől, és ivott egy kortyot, miután meghozták.

– Úgy látom, nem érzed rosszul magad a ruhádban – jegyezte meg.

Sabrina végignézett a testre simuló, csillogó, kék darabon. Számára azt a szabadságot jelképezte, amelyet Európában élvezhet.

– Egyszer sem húztad lejjebb magadon. A klassz lábaddal nyugodtan viselhetsz rövidet.

Sabrina lehunyta a szemét, és arra gondolt, hogy Trenttel tíz év után csak ebben a két napban ismerték meg egymást igazán. Nem csak ez a felismerés lepte meg azonban, hanem az is, hogy kedveli őt. A szapora szívdobogást és az érzéki bizsergést máskor nem tartotta elégnek ahhoz, hogy együtt legyen valakivel, de ma este be kellett ismernie, hogy akár elég is lehet. Trent szabályosan felvillanyozta. A pillantásaitól forróság öntette el. A férfi azt akarta, hogy ő szexi legyen, ezért hozatta neki ezt a ruhát. Már a gondolattól olyan hevesen vert a szíve, mintha ki akarna ugrani a helyéből.

Egész életében úgy gondolta, hogy a romantikát alaposan túlbecsülik. Most pedig itt ül, kábultan azoktól az érzésektől, amelyeknek a létezését is tagadta. Hirtelen felugrott.

– Táncoljunk! – mondta.

A táncparketten nem kell beszélgetniük.

Nagyon jól tudta, mit kapott az édesanyja az úgynevezett szerelemtől. Csakis félelmet és bánatot. Trent természetesen soha nem bántaná őt szándékosan, de megszenvedné, ha most engedne az érzéseinek.

Néhány pillanattal később egy érzékeny táncoló pár mellett találták magukat. A férfi a nő tarkójára tette a kezét, magához húzta, és szenvedélyesen megcsókolta. Sabrina megigézve nézte őket. Trent ugyanígy csókolná. Ugyanilyen követelőn, futott át a gondolat a fején. Mélyeket lélegzett, és megpróbálta elhessegetni a gondolatot.

Ekkor azonban a lüktető ritmusokat lassú szám váltotta fel. Trent átkarolta Sabrina derekát, és szorosán magához húzta. Az érzések, amelyek egyszeriben átjárták, annyira ismeretlenek voltak, hogy majdnem megdermedt. Össze kellett szednie magát, hogy ne essen ki a ritmusból.

Aztán a táncosa szemébe nézett, és egyszeriben elveszett. Trent okos, laza, szexi. És a karjában tartja őt. Érti a teste melegét. Sabrina nagyot nyelt. Azért vannak Spanyolországban, mert neki beszélnie kell a gyermeke apjával. Akihez nem akar feleségül menni, mert nem hisz a házasságban. Ahogyan a szerelemben sem.

Trentnek azonban, az ő bátyjaihoz hasonlóan, szerelemre van szüksége, hogy begyógyuljanak a gyerekkorában szerzett sebei. Ő maga talán nincs tisztában ezzel, Sabrina viszont egyértelműnek tartotta. Látta, mi történt Jake-vel és Sethel. Boldogtalanul sodródtak az életben, mígnem két nő segített nekik abban, hogy szembenézzenek a fájdalmas múltjukkal, és túllépjenek rajta. Erre van szüksége Trentnek is. Egy jó tündér talán rajta is segít majd, ahogyan Avery és Harper segített az ő bátyjain.

Sabrina határozottan kibontakozott Trent karjából. Ő nem az a jó tündér. Még ha hinne is abban, hogy az lehet, az érzései ugyanazok lennének, amelyek az édesanyja életébe negyven boldogtalan, félelemben töltött évet hoztak. Annyit senki nem ér meg.

Trent látta, hogy Sabrina kék szeméből eltűnt a vidámság. A hangulata megváltozott, a légzése szabálytalan lett, és ez arról árulkodott, hogy ugyanúgy vonzódik hozzá, mint ő. A figyelmét az sem kerülte el, hogy Sabrina megdermedt. Bármi volt is, ami végbement benne, minden könnyedségtől

megfosztotta.

Trent elszántan küzdött a rátörő csalódottság ellen. Nem a saját, hanem Sabrina érdekében. Az, amit egymás iránt éreznek, jó. Az időzítés viszont pocsék. Sabrina egy másik férfitől terhes. Úgy gondolja, Pierre nem akarja majd, hogy köze legyen a gyerekhez, de akár tévedhet is. Trent már csak a születendő gyerek miatt is azt kívánta, hogy Sabrina és Pierre házasodjon össze. Ha viszont nem teszik meg...

Holnap majd többet tudunk, gondolta. Ma este mindenesetre hiba lenne, ha engedne a váratlanul feltámadt vonzerőnek, bármennyire élvezi is az együtt töltött időt.

Hátrált egy lépést.

– Haza kellene mennünk.

Sabrina bólintott. Elkészöntek Trent barátaitól, és a lakásáig csendben tették meg az utat.

Beléptek a liftbe. Az ajtó becsukódott, és a férfit azonnal beborította Sabrina illata. Nem akarta, hogy hasson rá, a lelki szemei előtt felvillanó képek ellen azonban semmit sem tehetett. A bátyja esküvőjén Trent nem látta nevetni Sabrinát, ma este azonban boldog volt. Talán azért, mert vele táncolt?

Magában hálát adott az égnek, amikor végre kinyílt a lift ajtaja. A gondolatai rossz irányt vettek. Az teljesen rendben van, ha egy férfi büszke, mert szép estét szerzett egy nőnek. Különösen akkor, ha annak a szép nőnek éppen figyelemelterelésre van szüksége. Több azonban nem lehet belőle.

Miután beléptek a lakásba, Sabrina azonnal a szobájába indult, de közben még egyszer Trent felé fordult.

– Nagyon-nagyon köszönöm.

– Mit?

– Mondhatnám, hogy a ruhát, a vacsorát vagy azt, hogy elvittél táncolni, de nem erre gondolok. Arra volt szükségem, hogy elterelődjenek a gondolataim. Te észrevetted, és segítettél.

Ez úgy hangzott, mintha még soha senki nem állt volna a lány mellé... Mintha Sabrinára még soha senki nem figyelt volna igazán.

Trent szíve elszorult. A gyerekkora nagy részében róla sem vettek tudomást. Ez csak akkor változott meg, amikor tehetségesnek bizonyult, és sok pénzt keresett. Ki hitte volna, hogy magányosnak érezheti magát egy nő, akiért rajonganak a bátyjai, és imádja az édesanyja?

Trent megköszöri a torkát.

– Lehet, hogy nem hiszed el, de örömömre szolgált.

Sabrina elmosolyodott.

– Akkor talán te tartozol köszönettel nekem.

Trent felnevetett, mert tudta, hogy a lány ezt várja tőle. A fejében egymást kergették a gondolatok, és érzések sokasága zavarta össze. Még soha senki nem ébresztett benne ilyen vágyat a közelség, a kötődés után.

– Igazad van – mondta, és nagy levegőt vett. – Köszönöm az estét. Nagyon élveztem.

Annyira szerette volna megcsókolni Sabrinát, hogy az már fájt. Meg akarta értetni vele, hogy nagyon szép, és minden férfi figyelmét megérdemli. Őket kettejük azonban nem egymásnak teremtették. Ha átlépnének egy határt, és ő megsebezne Sabrinát, Seth megölné. És teljes joggal. Ráadásul az utazásuknak egészen más oka van. Lehet, hogy Sabrina visszautasítaná miatta Pierre-t, aki pedig folytatni akarná a kapcsolatukat.

Trent a vendégszoba felé bökött a fejével.

– Aludj jól!

Sabrina kurtán biccentett.

– Neked is jó éjszakát!

A férfi ledobta a zakóját és a nyakkendőjét a konyhaszigetre, és leült egy fotelba a nappaliban. Felvette a dohányzóasztal tartójába süllyesztett távirányítót, és bekapcsolta a falra szerelt hatalmas tévét. A hangot halkra állította, hogy ne zavarja Sabrinát, és elkezdte végigpásztázni a csatornákat. Hosszú lesz az éjszaka...

Másnap reggel Sabrina meglepően kipihenten ébredt. Lezuhanyozott, farmernadrágot és halványkék pólót vett fel, aztán mezítláb átment a nappaliba. Közben arról győzködte magát, hogy nem várja örömmel a találkozást Trenttel. Ő csak egy kedves fickó, és szerzett neki egy szép estét.

Ők ketten vendég és vendéglátó, semmi több. Mindannak, amit ő érezni vélt, egyoldalúnak kell lennie, különben Trent meg akarta volna csókolni.

Sabrina ásványvizet keresve benézett a hűtőszekrénybe. Teljesen üres volt, ezért úgy döntött, hogy lemegy innivalót venni. Éppen a szobájába indult a táskájáért, amikor kinyílt a lakásajtó. Trent lépett be rajta, kezében két műanyag pohárral, amelyek kávéspohárnak tűntek, a hóna alatt pedig két zacskóval. Mindent letett a konyhaszigetre.

– A két kávé az enyém – mondta aztán, és az egyik zacskóra mutatott. – Abban találsz vizet, a másikban pedig bagettek és krémsajtok vannak.

Sabrina kivette a zacskóból a vizet, és csak úgy, az üvegből ivott.

– Köszönöm. Már nagyon szomjas voltam.

– Sokat táncoltunk. Gondolhattam volna rá, hogy vizet tegyek be a hűtőbe.

– Nem várom el, hogy kiszolgálj. Nagylány vagyok.

– De a barátom kishúga is.

Ez jól illett Sabrina elméletéhez. Le is csapta a magas labdát.

– Vagy úgy! Nem akarod magadra vonni Seth haragját, igaz?

Trent felnevetett, aztán megkerülte a konyhaszigetet, és kenyérpirítót vett elő egy szekrényből.

– Sethől még soha nem féltem.

Sabrina elővette a bagetteket. Trent kettőt kettévágott, és mind a négy darabot betette a kenyérpirítóba.

– Nem tagadhatod, hogy amikor megismertük egymást, Seth olyan volt, mint egy ijedt kiskutyá. Apátok sok mindenre igyekezett megtanítani, de nem olyasmire, amire a való életben szükség van. A bátyád értett a pénz befektetéséhez, azt viszont nem tudta, hogyan kell megkeresni.

Sabrina leült egy székre Trenttel szemben.

– Mit akarsz ezzel mondani?

– A bátyád főként apátok támogatásából élt. Ha ő nem adott neki pénzt, Seth gondba került.

– Aztán mi történt?

– Én pincérként dolgoztam egy bisztróban, ott szereztem állást Sethnek. – Trent a fejét ingatta.

– Még emlékszem, ahogy ott állt, figyelt, és mindent magába szívott. Végül ő is kötenyt kötött, és tollal meg papírral felszerelve munkához látott. Seth tényleg keményen dolgozott. – Trent megrázta a fejét. – Valójában azt akartam mondani, hogy a bátyád soha nem félt a munkától. Fontos volt neki, hogy a saját útját járja.

– Ezért nem láttuk két teljes évig?

– Azért nem láttátok, mert elege lett abból, hogy apátok terrorizálta és megalázta. Édesanyátokat bármikor meglátogatta volna, de apátokkal többé semmilyen kapcsolatot nem akart.

– Értem.

– Veled mi volt a helyzet?

– Ezt hogy érted?

– Te hogyan boldogultál apátokkal?

A bagettek kiugrottak a pirítóból. Sabrina kést vett elő egy fiókból, kibontotta a krémsajtot, és elkezdte megkenni a bagetteket.

– Apám imádott, és a mamám ezt kihasználta. Megtanított rá, hogy mindig csinos, kedves és udvarias legyek. Ez később is jól jött nekem.

Trent elvette az egyik bagettet.

– Jól jött?

– Amíg mindent jól csináltam, apám békén hagyott.

– Seth és Jake nem járhatott volna el ugyanígy?

– Ők nem voltak olyan édesek, mint én.

Trent felnevetett.